

"Gij zult Mij zien...want Ik leef, en gij zult leven".

Johannes 14:19b.

O wij arme zondaars, bedelaars onrein,
die in zonde ontvangen en geboren zijn,-
onze schulden brachten ons in zo grote nood,
dat met lijf en ziel wij vervielen aan de dood.

Had de Here Jezus ons niet opgezocht,
mens onder de mensen, en ons vrijgekocht,
Hij alleen tot sterven voor anderen bereid,-
wij waren verloren in alle eeuwigheid.

Lof zij U, Heer Jezus, die in grote nood
eenzaam en verlaten stierf de bittere dood,
U die met de Vader zult heersen voor altijd:
Leid ons arme zondaars, o Heer, ter zaligheid.
Ontferm U, Heere.

Hermann Bonn (1504-1548).

Gij zult MIJ zien...want IK LEEF! en gij ZULT LEVEN!

Dat IS een troostvol EVANGELIE!

Dat BLIJFT ook de goede BOODSCHAP!

Ook WORDT het nog steeds het LEVEN voor doden!

Waarom? Omdat het Woorden zijn van het vleesge-
worden WOORD.

Het zijn woorden vol van ZEKERHEID. Dit LEVEN
is niet afhankelijk van onze gewilligheid. 't

Is ook niet afhankelijk van onze onwilligheid.

De VOORWAARDEN voor dit LEVEN liggen in de Ge-
trouwe Getuige, Jezus Christus. Niet in ons.

Wij voldoen aan geen enkele voorwaarde. Een do-
de voldoet alleen aan de voorwaarde om begraven

te worden.

Zeg nu niet: maar die hoorders waren toch levende mensen!

Jezus zegt: Gij zult MIJ zien, want IK LEEF!

Niet: jullie zijn levende mensen, en daarom zullen jullie MIJ zien.

Maar: IK LEEF..dáárom zullen jullie MIJ zien en leven.

Vreemde woorden: IK LEEF! Hoe kan iemand in de nacht van de dood dit zeggen? Hoe kan iemand, op de rand van de hel zich bevindende, dit zeggen: IK LEEF?

Dat kan alleen HIJ zeggen..God, geopenbaard in het vlees. Hij KAN en WIL en MOET het zeggen: IK LEEF! Hij, die het leven aflegt, en hetzelfde wederom zal aannemen. Hij, wiens leven bestaat uit tranen, lijden en sterven. HIJ zegt, in klaar bewustzijn: IK LEEF!

Niet alleen straks, na Mijn opstanding uit de doden. HEDEN doe Ik Mijn stem horen: IK LEEF!

Hoe groot is Hij in Zijn diepe ontlediging!

Hoe LEEFT Hij, midden in de dood!

Onze dood..onze vloek..het vuur waar wij in moesten branden, kleeft HEM aan..verteert Hem ..werpt Hem neer in het stof..doet Hem kruipen als een worm..doet Hem schreeuwen uit de hel van Godsverlating.

En Tóch: IK LEEF! Ik leef in de dood. Ik ben verkoren in Mijn verwerping. Ik ben de zegen in de vloek.

O, woorden vol van majesteit!

Aanbiddelijke heerlijkheid en gerechtigheid!

Hij zegt dat Hij LEEFT, terwijl Hij de dood tegen moet reist.

Want God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende; en het woord der verzoening is op Jezus lippen gelegd: IK LEEF, en gij ZULT LEVEN!

Vanwege deze ontzaglijke Godsopenbaring in de lijdende Knecht, durf ik het woord "Godsverduistering" voor onze tijd niet te gebruiken.

Bij ONS is de duisternis, omdat we dit Heilig Evangelie van ons werpen.

Omdat onze godsdienst stukloopt op de onmacht van alle vlees..dáárom spreken we zo makkelijk van Godsverduistering.

Wie is er onder ulieden, die de HEERE vreest, die naar de stem Zijns Knechts hoort? Als hij in de duisternissen wandelt, en geen licht heeft, dat hij betrouwe op de Naam des HEEREN, en steune op zijn God (jes. 50).

Kun je dat niet? Lees dan voor hij: HIJ! HIJ vertrouwt op de Naam van de HEERE. HIJ steunt op Zijn God!

IK LEEF! Daarom zult gij MIJ zien! Gij zult Mij zien als de om uwentwil geslagen en verwonde Knecht. Gij zult MIJ zien als de meerdere Jona, op welke het lot gevallen is. Om Mijnentwil zal de storm bedaren en de zee stil worden. Jullie zullen vluchten, een ieder naar het zijne, Mij verlatende. Nochtans ben Ik niet alleen. IK LEEF, want Mijn dood is Mijn leven, en Mijn ondergang is Mijn opgang. Gij zult MIJ zien, mannen van Ninevé, want IK LEEF, en gij zult leven. Gij zult MIJ zien door Mijn Geest, in water, brood en wijn. Omdat IK LEEF, zult gij leven en Mijner gedachtig zijn. Gij zult u schamen over uw wegen, die niet goed zijn. Ook zult ge u verblijden in de WEG, de WAARHEID en het LEVEN. Gij zult u verblijden over Mijn leven in de dood en, door de dood heen naar de opstandingsmorgen. Deze gekruisigde en Opgestane en Opgevaren Heere is het Daadkrachtige en Daadwerkelijke Woord des levens.

Gij zult MIJ zien, door tijd noch eeuwigheid te scheiden. Door de dood heen zal Hij ons geleiden.

Ik ben een mens...een vluchtend mens..een bang mens..een schuldig mens. Ben ik wel een mens? Ik heb mijn leven in eigen hand genomen, vandaar dat on-menselijke. Is er met mij nog iets te beginnen? Ach nee! Van begin tot eind verloren!

Midden in de dood, staande tussen de doden, is daar de stem van de stervende: IK LEEF, en gij zult leven! Hier spreekt de Beginner en Vol-einder van het geloof. Hij spreekt tot mensen die de dood toevielen. Mensen, die geen klankbodem konden zijn voor de Stervende, die zegt: IK LEEF!

Toch zal juist door deze Knecht het welbehagen van God voorspoedig voortgang hebben. Maar dan ook IN en DOOR HEM alleen!

Omdat dit stervend tarwegraan het WOORD ZELF is, hangt het van ons niet meer af. Hij zegt: IK LEEF..gij ZULT MIJ zien. Onvoorwaardelijk Woord. Door dit Woord zal het ZIJN en GESCHIEDEN.

Heus, onze zelfbedachte wegen deugen niet. Er zit een constructiefout in. We beseffen maar niet, dat wat wij "zwaar" of "licht" noemen, lichter is dan ijdelheid. Of we nu zeggen: Je moet Jezus aannemen..of: Je moet het recht toevallen. Het komt allemaal op hetzelfde neer. Gelukkig kan niets en niemand dit Woord van LEVEN tegenhouden.

Toen eens iemand m'n nu zalige grootvader vertelde dat hij zoveel dagen onder het recht Gods had gelegen, zei grootvader: Man, ik ben blij dat je het liegt, anders had je hier niet meer gestaan.....

Het WOORD luidt: Gij ZULT MIJ ZIEN, want IK LEEF, en gij zult leven.

Wie zich nu met dit alles niet redden kan, en die door dit alles ook niet gered kan worden...hij hore de stem van de Knecht!

Die een dode werd sprak: IK LEEF.
Laat mijn ziel leven, en zij zal U loven!

Heere, wij vergaan en raken aan het einde van ons bestaan. U hebt gezegd: Ik ben de HEERE, uw God, uw Losser, van oudsher.
U hebt ook gezegd: IK LEEF, en gij ZULT leven.. en gij zult Mij zien.

In ons ijdele leven zien wij geen tekenen van hoop die doen leven. Wij worden gewaar, dat de zonde een scheiding heeft teweeggebracht tussen U en ons. Wij kunnen niet over de scheiding naar U toekomen.

Er is een kloof die wij niet kunnen of willen overbruggen.

Bij ons is geen stem en geen opmerking.

Wij denken te horen, maar zijn doof.

Wij menen te zien, doch zijn blind.

Leer ons horen en zien. Leer ons zó horen en zien, dat wij beginnen te geloven in Hem, die plaats wilde nemen in de diepe kloof van de scheiding.

Leer ons, ongelovigen, doodgeboren kinderen, horen Uw zekere Belofte: IK LEEF, en gij zult leven.

U leefde in Uw dood, maar wij kunnen niet uit onze dood leven.

Ach..laat ons dan leven uit Uw onwankelbaar geloof. Wil door Uw Heilige Geest dorre doodsbenederen doen leven.

Dat wij nog eens van harte mogen zingen van Uw trouw, Uw roem, Uw onverwinbre krachten.

Trek ons uit de duisternis tot Uw wonderbaar licht.

Laat Uw aangezicht over ons lichten, zo zullen onze gezichten oplichten in Uw Heil.

Reken ons onze dood niet toe, maar wil ons zien in Uw levende Zoon, Jezus Christus.

Wij vragen dit alles om Hem alleen. Amen. D.C.O.